

Balıkçı ve Elmas

Balıkçı bir adam bir gün güneş doğmadan sabah namazından az önce deniz kenarında oturuyormuş. Derken içi taş dolu bir torba bulur. Elini torbanın içine sokarak bir taş alır ve o taşı denize fırlatır. Taşı fırlattığı esnada suyun üzerinde çıkardığı ses adamın hoşuna gider. Tekrar ikinci bir taş alır ve onu da denize fırlatır. Çünkü taşın suya değerken çıkardığı ses balıkçıyı mutlu eder ve bu şekilde taşları teker teker fırlatır. Bu arada güneşin ışığı yavaş yavaş yaklaşır ve adamın elindeki taş dolu torbada yavaş yavaş belli olmaya başlar. Artık torbanın içinde sadece bir taş kalmıştır. Güneş açıp adam torbanın içine baktığında bir de ne görsün içindeki taşlar elmas taşlarıymış. Meğerse denize fırlattığı tüm taşlar elmasmış. Çok pişman bir şekilde şöyle demeye başlar:

"Vay ne yaptım! Eğer bu taşların elmas olduğunu bilseydim sadece sesi kulağıma hoş geldiği için eğleneceğim diye onları hiç denize fırlatır mıydım?"

Ancak iş işten geçmiştir.

Evet, bu kıssadan çıkardığımız dersler:

- 1) Balıkçı sensin.
- 2) Aralıklarla denize fırlattığın elmaslar senin ömrün.
- 3) Denizin üzerinde taşın çıkarmış olduğu ses, yok olmaya mahkûm dünya süsü ve şehvetleridir.
- 4) Gecenin karanlığı ise gaflettir (dünya hayatına dalmak).
- 5) Güneşin doğuşu ise geri dönüşü olmayan ölümün ta kendisidir.
- 6) Kardeşim! Şimdiden itibaren uyanık ol ve elmas değerinde hatta çok daha değerli olan vaktini, ömrünü faydasız şeylerle boşa harcama. Yoksa pişmanlığın fayda vermediği o çetin günde çok pişman olursun.

Alıntıdır